

TÉVÉFERÉ

SZERENCSI ÉVÁVAL

- Két meglepetéssel szolgált az elmúlt években Szerencsi Éva a közönségnek és a színházi szakmának. Az egyik, amikor sikerei teljében otthagya a pesti József Attila színházat, és elszereződött Miskolcra. A másik, hogy miután Miskolcon két évig ragyogóbbnál ragyogóbb szerepeket játszott, visszaszerződött Pestre a József Attila színházhoz.

- Minderre bizonyára illene meglepő választ adnom, ha már ennyi meglepetést okoztam. Csak-hogy a történetekre igen egyszerű a magyarázat. Két évvel ezelőtt találkoztam egy nagyon tehetséges rendezővel, Csiszár Imrével, aki elmondta az elképzeléseit a Miskolci Színházzal és velem kapcsolatban. És van egy mondás: a színész egy jó szerepért elmegy a világ végére! Nos, Miskolc nem a világ vége, és nem egy, hanem több jó szerepről volt szó! Cso-da-e, hogy elmentem? Mit mentem: rohantam!

- Ez eddig érthető. De mi volt az oka, hogy két szezont után otthagya Miskolcot, ahol a város kedvence volt, és olyan sikereket mondhatott magának, mint a Pygmalion Elizája és a Tribádok éjszakájának lesbikus, alkoholista nőalakja?

- Visszatérésem oka egyetlen szó: ingázás.

- Ez egy darab címe?

- Nem. Egyszerűen nem bírtam fizikailag a gyakori utazásokat Pest és Miskolc között. Pesti lakásomat sem akartam feladni. Már csak azért sem, mert nem tudok úgy megenni, hogy hosszabb ideig ne lássam az édesanyámat. Viszont nem is egyszer naponta megtenni az utat a két város között... Ez volt az ingázás, amit nem bírtam tovább.

- Egyszer azt mondta, hogy aki színész lesz, annak sokszor váratlan nehézségekkel kell szembe-találkoznia. Maga mikor határozta el, hogy színésznő lesz?

- Gyerekkoromban balett-táncosnő szerettem volna lenni. Volt egy kis protekcióm az Operában. Édesanyám vezette a büfét. Szólt is Lakatos Gabriellának, nézze

(KARALYOS JÓZSEF felvétele)

meg, lehet-e valamit kezdeni velem. Róla tudni kell, hogy nemcsak Operaházunk kitűnő primabalerinája volt, hanem éles szemű pedagógus is. Utóbbi tehetsége most is beigazolódtott. Azonnal megállapította, hogy nem vagyok elég nyúlánk, és túlságosan izmos vagyok. Valami ilyesmit mondott: „Ez a gyerek, ha megnő, még izmosabb lesz, ami az esztétikai követelmények rovására megy.”

- Emlékszem Keleti Márton nyilatkozatára, amikor a Bob herceg című filmjének forgatására készült: „A női főszerepet egy főiskolai növendék, Szerencsi Éva játssza. Nemcsak nagyon tehetséges, nagyon szép is.”

- Nekem az volt a fontos, hogy Marci bácsi tehetségesnek tartott. Neki köszönhetem a „kiugráso-mat”.

- Az első filmsiker bizonyára meghatározó volt a pályaindulásnál.

- A kritikák és a közönség elismerése után én is azt hittem. De a Bob herceg után csak egy filmben játszottam, a Kakuk Marciban. Azóta sem léptem be a Filmgyár kapuján.

- Ezek szerint a színházzal nagyobb szerencséje volt?

- Főiskola után a József Attila Színház szerződöttem, ahol jobbnál jobb szerepeket kaptam.

- Csak jókat és jobbakat?

- Hát voltak kevésbé jók is. De én a pályánkat hosszú távú pályának tartom, ahol nem kell elkeseredni, ha néha kicsit lemarad az ember, és nem kell elbizakodni, ha kicsit előbbre tör, mint a többiek.

- Televízió, szinkron, rádió?

- A vidéken töltött két év alatt nemigen volt időm televíziózni és szinkronizálni. A Rádióban is csak a Szabó családban szerepeltem, ahol én vagyok Csilla, és remélem, még sokáig az is maradok, mert nagyon szeretem ezt a szerepet.

- Kikapcsolódás, szórakozás?

- Úszás és zenehallgatás. Úszásban mindegy, hogy hát vagy mell, zenében mindegy, hogy klasszikus vagy pop.

- Tervek, vágyak?

- A színész tervei színházától függenek. Meg a Tévétől, meg a Rádiótól. Ők terveznek, nem mi. Vágyom egy nagyobb lakás, ahol kényelmesen élhetnék édesanyámmal. Mert két dolgot nem tudok nélkülözni az életemben: a színházat és a mamát.